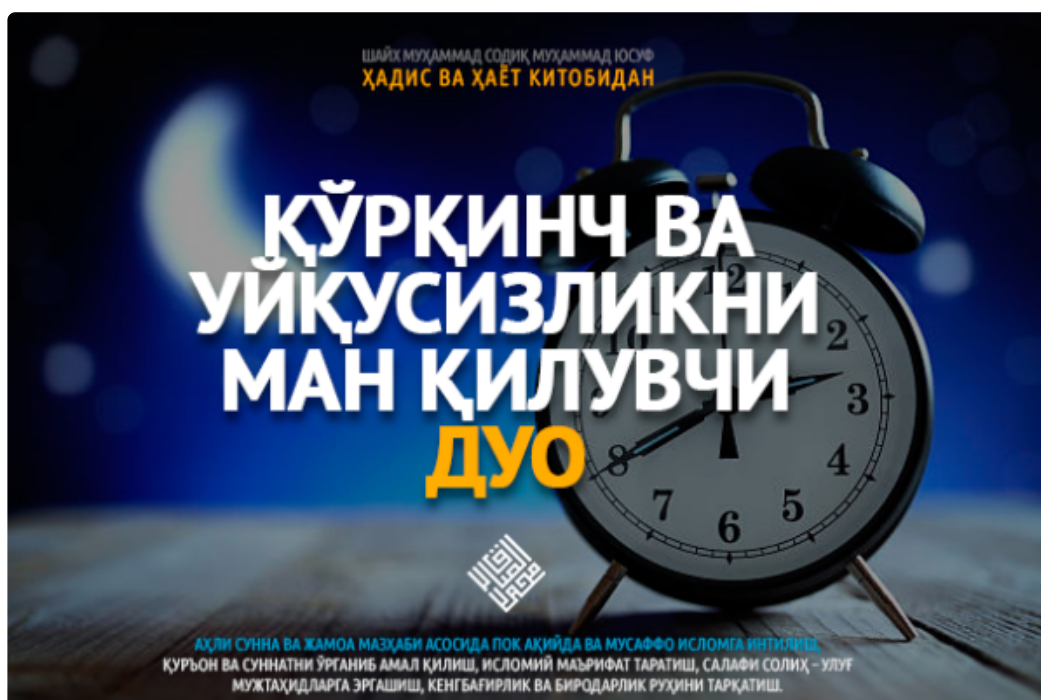

Қўрқинч ва уйқусизликни ман қилувчи дуо

12:07 / 31.10.2017 7813

عَزَفَ إِذَا: لِقَالَ لَلْأَلْسُنِ وَأَسْرَرْنَا يَدَّحْنَ عِ، هَبْأَنْ عِ، بِيْغُشْرَنْبِ وَرَمَعَنْ عِ
وَبَصَّغَنْ مِ تَامَاتِ لَلْأَلْسُنِ تَامَلْ كَبُ دُوْعَا: لِقَيْلِ فِ مَوْنِ لِي فِ مَكْدَحْ أ
نَلْ أَهْنِافِ، نُوْرُضْحِي نِ أَوْ نِي طَائِيْشِ لَلْأَلْسُنِ مَوْ، وَدَابِعْ رَشَوِ وَبِاقِعْ وَ
غَلْبِي مَلْ مَوْ، وَدَلْ وَنَمَّغَلْبَنْ مِ أَمَّغَلْ عِي وَرَمُعْ نَبْ أَاكْ وَ: لِقَالَ، رُضَّصَتْ
نَنْ سَلْ أَبْأَخْصَا أَوْرِ، وَفُقُنْ عِي فِ أَعْلَغْ وَكَّصْ فِ أَعَبَتْ كَمْ مَوْ

4673. Амр ибн Шуъайбдан, у отасидан, у бобоси розияллоху анхумдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Сизлардан бирортангиз уйқусида қўрқса, «Аъузу бикалиматиллаҳит-таамаати мин ғзабиҳи ва иқобиҳи ва шарри ибодиҳи ва мин ҳамазатиш-шаятийни ва ан яҳзуруни», десин. Шунда унга улар зарар етказа олмайдилар», дедилар.

Ибн Амр ана шуни болаларидан балоғатга етганига ўргатар, балоғатга етмаганларига эса бир нарсага ёзиб, бўйнига осиб қўяр эди».

«Сунан» эгалари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Дуонинг маъноси: «Аллоҳнинг тугал калималари ила Унинг ғазабидан, иқобидан, бандаларининг ёмонлигидан ва шайтонларнинг васвасаларидан ва уларнинг менга ҳозир бўлишларидан паноҳ сўрайман».

Ўқишни, ёдлашни биладиган болаларга керакли Қуръон ва Суннатдан олинган дуоларни ёдлатиш керак. Агар бола кичкина бўлса, унга мазкур дуоларни ёзиб, осиб қўйишга ушбу ривоят далил бўлади. Аммо буни зинҳор ва зинҳор тумор ила алмаштирмаслик лозим.

4674- **اَمْ هَلْ لَآلِ اَوْ سَرَّ اَيِّ اَلْاَقَوَفِ رَّيِّبَنَّ لَآلِ اِذْ اَدَّيْلَوْلَا نُبُّ دِلَاخِ الْكَشَوِ
بَّرَّ مَهْلَلِ لُقَوَفِ كَشَارَفِ اِلَّ تَيْ وَ اِذْ اَلْاَقَوَفِ قَرَّ اَلْاَنْ مَلَّيْلَلِ اَمْ اَنْ
نِي طَايِّ شَلَّ اَبَرَّوْ تَلَّ قَا اَمْ وَ نِي ضَرَّ اَلَّ اَبَرَّوْ تَلَّ طَا اَمْ وَ غَبَّ سَلَّ اَتَا مَّ سَلَّ
وَ اَدَّحَّ اَيَّ لَعَطَّرَفَيْ نَا اَعِي مَجَّ مَوْلُكَ كَقَلَّخَرَّشْ نَمْ اَرَا جِي لُنُكَ تَلَّ لَضَا اَمْ
اَوْرَ تَنْ اَلَّ اَلَّ اَلَّ اَلَّ وَ كُرِّيَغَ هَلَّ اَلَّ وَ كُؤَانَتْ لَجَّ وَ كُرَّاجَ رَعَّ يَلَّ عَايَّ غَبَّيْ نَا
مَلَّ اَغَّ اَلَّ اَوَّ يَّ دَمَّرَتْ لَآ**

4674. «Холид ибн Валид розияллоҳу анҳу Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга шикоят қилиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Уйқусизликдан кечаси билан ухламай чиқаман», деди.

«Қачон ётар жойингдан ўрин олсанг, «Аллоҳумма! Роббас-самаватис-сабъи ва маа азаллат ва Роббал аразийна ва маа ақаллат, ва роббаш-шайъатийна ва маа азоллат. Кун лия жоран мин шарри холқиқа куллиҳим жамийъан ан яфрута алайя аҳадун ав ан ябғия алайя. Азза жорука ва жалла саноука ва лаа илааҳа ғойрука ва лаа илааҳа илла анта», дегин», дедилар».

Термизий ривоят қилган. Аллоҳ билгувчироқдир.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифда келган дуонинг таржимаси: «Аллоҳим! Эй етти осмон ва улар соясидаги нарсаларнинг ва ерлару улар кўтарган нарсаларнинг ҳамда шайтонлару улар адаштирганларнинг Робби! Менга Ўзингнинг барча махлуқотларинг шарридан улардан бирортаси менга ёмонлик ёки душманлик қилмаслиги учун ҳимоячи бўл! Сенинг ҳимоянг азиздир ва саноинг улуғдир. Ўзингдан бошқа илоҳ йўқ! Сендан ўзга (ибодатга сазовор) илоҳ йўқ».

Уйқусизлик дардига чалинганлар ушбу дуони ёдлаб олиб, ихлос билан ўқиб ётсалар, яхши бўлади.

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф

(Ҳадис ва ҳаёт китобидан)